

RÓŻNICA MIĘDZY WIARĄ A UCZYNKAMI PRAWA

W Liście do Galacjan 3:2, Paweł pisze o zasadach na jakich otrzymujemy Ducha Świętego. Mówi tam, że nie dzieje się to dzięki naszym zasługom, lecz dzięki naszej wierze. Dlatego zadaje pytanie: „Czy Ducha otrzymaliście dzięki uczynkom zakonu, czy przez słuchanie z wiarą?”. Niektórym wydaje się, że jeśli w wystarczającym stopniu będą się modlić i pościć, to otrzymają pełnię Ducha Świętego. Ale czy ktoś może dostąpić odpuszczenia grzechów poprzez post modlitwę? Nie, bo odpuszczenie grzechów jest darem. Na tej samej zasadzie otrzymujemy Ducha Świętego; nie dzięki naszym zasługom, lecz Dzięki Bożej łasce. To Duch Święty przyniósł zbawienie do Twojego życia i to On jest tym, który potrafi uczynić Cię świętym. To nie wypełnianie przepisów czyni Cię świętym. Jeśli pojąłeś tę prawdę, to zrozumiałeś główną myśl Listu do Galacjan.

Ducha nie otrzymuje się przez wypełnianie uczynków zakonu, bo doskonałość nie wynika z pełnienia cielesnych uczynków, lecz z działania Ducha Świętego. Gdy On Cię przekonuje i koryguje w kwestii prawdy, to musisz na Nim polegać i słuchać Jego głosu. Na tym polega życie w świętości. Post i modlitwa nikogo nie czyni świętym. Wiele osób, które się chętnie i regularnie modlą, cały czas jest pokonanych przez grzech. Kłóćą się z innymi, a w ich sercach są same pożądlivości. To jest dowód, że świętość nie przychodzi w ten sposób, lecz wyłącznie dzięki mocy Ducha Świętego.

Paweł przypomina Galatom także to, że cuda, które miały miejsce wśród nich, nie były nagrodą za ich uczynki (Gal 3:5), tylko odpowiedzią Boga na ich wiarę. Bóg nie czyni cudownych rzeczy dla swoich dzieci, bo na nie zasłużyły dobrymi uczynkami, lecz z powodu ich wiary.

Abraham też został usprawiedliwiony przez wiarę (Gal 3:6); dlatego stał się błogosławieństwem dla wszystkich narodów (Gal 3:8), abyśmy i my mogli tego dostąpić (Gal 3:14). Gdy Chrystus zawisł na krzyżu, to wziął na siebie przekleństwo, które zgodne z prawem dotknęło by także nas (Gal 3:13), bo prawo jest obciążone klątwą, która dotyka każdego, kto nie żyje zgodnie z wymogami prawa. W Księdze Powtórzonego Prawa 28 mamy listę takich przekleństw, jak: obłąd, ślepoty i wiele różnych chorób. Chrystus to zabrał, gdy umarł na krzyżu. To uczy nas także tego, że nie można cierpieć za grzechy popełnione przez przodków, ponieważ przekleństwa zostały przybite do krzyża. Jeśli uczyniłeś Chrystusa swoim Panem, to wszystkie przekleństwa straciły moc i nie musisz już żyć w lęku przed jakimkolwiek przekleństwem pokoleniowym. Teraz dostępujemy błogosławieństwa Abrahama (Gal 3:14), dlatego dzięki wierze możemy otrzymać Ducha Świętego.

Błogosławieństwo udzielone Abrahamowi mówiło, że: „Dzięki tobie będą błogosławione wszystkie rodziny i narody ziemi” (Gal 3:8) - bo celem Ducha Świętego jest wejście do naszego wnętrza i błogosławienie każdej osoby z którą się stykamy. Cechą, która charakteryzuje ludzi duchowych jest wypełnianie się tej obietnicy.

Taki człowiek jest błogosławieństwem dla każdego, kogo spotyka. Gdy odwiedza jakiś dom, to wnosi tam błogosławieństwo. Jest wielu chrześcijan, którzy wnoszą wyłącznie zamęt, gdy odwiedzają jakiś chrześcijański dom. Religijny człowiek zawsze wywołuje konflikty w chrześcijańskich domach, a pobożny człowiek wnosi tam błogosławieństwo. Gdy w jakimś domu nawraca się tylko jedna osoba, to zawsze będą tam konflikty, lecz w miarę upływu czasu Boże błogosławieństwo napelni ten dom i nawróci się więcej domowników. To jest błogosławieństwo Abrahama, które ma nas wzmacniać.

Zac Poonen

The Difference between Faith and Works of the Law – 30.10.2016